

РЕШЕНИЕ

№ 1694

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 23.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11693** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Производството е образувано във връзка с Решение № 11575 от 15.11.2021г., постановено от Върховен административен съд по административно дело № 4873/2021 г., с което е отменено Решение № 1223/26.02.2020 г. на АССГ, постановено по административно дело № 9161/2020 г., с което е обявена нищожността на Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С609-0458539/21.08.2020 г., издадена от Заместник-началник на отдел „Оперативни дейности“ С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП [населено място], с която е наредено запечатване на търговски обект – магазин-шоурум за врати, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК:[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ връзка с чл. 187, ал. 1 от ЗДДС. С отменителното решение на ВАС са дадени указания по тълкуване и прилагане на закона.

В жалбата са наведени доводи, че така издадената заповед е неправилна и незаконосъобразна. Подробни съображения в тази връзка са изложени в депозираната жалба. В заключение от Съда се иска да отмени същата и претендира сторените по делото разноски. Жалбоподателят - [фирма], редовно призован, не изпраща представител. От негова страна е депозирана молба от 22.02.2022 г., с която от съда се иска да уважи депозираната жалба, като отмени оспорения административен акт.

Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – Началник на Отдел "Оперативни дейности", Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП [населено място], редовно уведомен се представлява от юрисконсулт И., която моли съда да отхвърли депозираната жалба и да потвърди издадената заповед като правилна и законосъобразна. Претендира полагащото се юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: С процесната Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С609-0458539/21.08.2020 г., Заместник-началник отдел „Оперативни дейности“–С., в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС във вр. с чл. 187, ал.1 от ЗДДС е наложил на [фирма], ЕИК:[ЕИК], принудителна административна мярка (ПАМ), запечатване на търговски обект – магазин-шоурум за врати, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК:[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, поради извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС – установено при проверка, осъществена на 18.07.2020г. извършено авансово плащане в брой в размер на 500.00 лв. от 09.04.2020г. по Договор №3100024/09.04.2020 г. за изработка и монтаж на врата, не е издаден фискален бон от намиращото се в обекта и работещо фискално устройство модел D. P. с ИН на ФУ D. и ФП 36661639. В хода на проверката е установено, че сумата е платена в брой от страна на клиент и е приета от М. Г. X. – продавач-консултант. Този факт е установен освен от липсата на издаден касов бон, но от разпечатката на КЛЕН от дата 08.04.2020 г. до 10.04.2020г. Във връзка с констатираното от страна на органите по приходите е прието, че [фирма] не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Описаното нарушение е констатирано при извършена проверка в обекта на 18.07.2020г., документирана с Протокол за извършена проверка сер. АА, № 0458539/18.07.2020г. на ТД на НАП-гр.С.; Клен от 08.04.2020г. до 10.04.2020г. (л.12-37).

При така установената фактическа обстановка и след като прецени доводите и възраженията на страните от една страна и извърши проверка на оспорения акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът прие следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и при наличието на правен интерес. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 02.09.2020г., а жалбата е подадена до съда на 16.09.2020г.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Заместник-началник на Отдел „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. За доказване компетентността на органа по делото са представени Заповед № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018 г. на Изпълнителен директор на НАП; Заповед № 6703/07.08.2020 г. на Директор на Дирекция У., НАП; Заповед № 2151/17.05.2018 г. на Изпълнителен директор на НАП; Заповед № 3766/25.09.2019 г. на Изпълнителен директор на НАП; Заповед №3-ЦУ-1550/17.10.2019 г. на Главен секретар на НАП /л.36-37; л.72-75/. В конкретния случай, издателят на оспорената заповед е действал в качеството си на заместник на титуляра – Л. П. X., на длъжност

Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“, за което по делото е представена изрична Заповед № 3-ЦУ-1550/17.10.2019 г., издадена от Главния секретар на НАП. Видно от съдържанието на същата е, че при отсъствие на Л. П. Х., на длъжност Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., длъжността да се изпълнява от Т. С. Д., заемаща длъжността Началник на сектор ГКПП в същия отдел.

Процесната заповед съдържа правните и фактическите основания за нейното издаване, посочен е срокът за налагане на ПАМ, с оглед на което настоящият съдебен състав, счита, че е спазена установената форма съобразно чл. 146, т. 2 от АПК вр. чл. 59, ал. 2 от АПК. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми.

Разгледана по същество депозираната жалба се явява неоснователна.

Предмет на настоящето производство е законосъобразността на издадената заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ). Налагането на принудителна административна мярка е форма на държавна принуда, предвидена в чл. 22 и чл. 23 от ЗАНН, различна от административното наказание. ПАМ се налага в отделно производство с издаване на индивидуален административен акт, като ПАМ не представлява административно наказание или имуществена санкция по аргумент от чл.13 и чл. 83 от ЗАНН, предвиждащи изрично съответно видовете административни наказания, сред които ПАМ не фигурират. Изрично в този смисъл специалната норма на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС предвижда, че ПАМ се налага независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. Поради това издаването на НП е без значение за преценката за законосъобразност на наложената ПАМ. Съобразявайки практиката на ВАС, съгласно която фактите по административнонаказателното и по административното производство подлежат на самостоятелно и независимо доказване, Съдът намира, че в случая не следва да се събират доказателства относно обстоятелството дали е издадено НП, респ. обжалване на същото и влизане в сила.

Ответникът е приел за установен фактическия състав на нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. Законната разпоредба задължава всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Според чл. 186, ал. 1, б. “а“ от ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба. Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална

касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка (чл. 25, ал. 3 от Наредбата).

От приетите по делото доказателства се установява по несъмнен начин, а и не се оспорва от дружеството-жалбоподател, че на 09.04.2020 г. в стопанисвания от дружеството обект е било извършено авансово плащане по Договор № 3100024/09.04.2020 г. за поръчка на торта на стойност 500.00 лв., за което не е издаден касов бон, обстоятелство, потвърдено от разпечатка на КЛЕН от дата 08.04.2020 г. до 10.04.2020 г. Следователно е осъществен съставът на нарушение на чл. 118 ЗДДС вр. чл. 3, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г. на МФ.

Съгласно нормата на чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба Н-18/2006 г. на МФ задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод, а в ал. 6 на чл. 25 е предвидено, че фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка. Следователно в момента на получаване на плащане, независимо дали е авансово или окончателно, търговецът дължи издаване на фискален касов бон, което задължение [фирма] не е изпълнило на 09.04.2020 г. и при получаване на сумата от 500.00 лв. не е издало фискален касов бон.

Според чл. 186, ал. 1, б. „а“ от ЗДДС на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка /ПАМ/ запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да приложат ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба. Установеното по категоричен начин неизпълнение от жалбоподателя на задължението му по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба, чрез издаване на фискална касова бележка, обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл. 186, ал. 1, б. „а“ от ЗДДС. При осъществяване на предвидените в посочената норма предпоставки органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможност да действа при условията на оперативна самостоятелност, т.е. да преценява дали при съответно установените обстоятелства да наложи или не съответната мярка.

Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на принудителната административна мярка. В конкретния случай такава преценка е била направена и аргументирана от административния орган с

мотиви, които съдът намира за достатъчни за формиране на извод относно спазване изискванията за съразмерност, приложими при упражняването на оперативна самостоятелност /по отношение на срока на ПАМ/. Административният орган е отчел обстоятелството, че нарушителят извършва търговска дейност по занятие, както и факта, че в търговския обект не е създадена необходимата организация за правилното и ежедневно отчитане на извършените от търговеца продажби чрез фискалното устройство. Срокът на наложената ПАМ – 14-дневен, правилно е приет за съразмерен на извършеното нарушение и е съобразен с целта на мярката - постигне на промяна в начина на извършване и отчитане на дейността в конкретния търговски обект, в т.ч. и с необходимото за това време.

По отношение наложената с процесната заповед забрана за достъп до обекта, макар тази мярка да е предвидена като отделна ПАМ съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, доколкото същата се прилага едновременно и във всички случаи на налагане на мярката по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, преценката за нейната законосъобразност може да се сведе до това има ли разпоредено запечатване на обекта. Тъй като в случая забраната за достъп е наложена със същата заповед, с която е разпоредено и запечатването на обекта, следва да се приеме, че условията по чл. 187, ал. 1 от ЗДДС са изпълнени, като забраната за достъп е наложена спрямо обекта, където е извършено нарушението.

При така установеното, настоящият съдебен състав намира издадената заповед за налагане на ПАМ за правилна и законосъобразна, поради което депозираната срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143 АПК във вр. чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на ТД на НАП - С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото и осъществените от пълномощника на ответника процесуални действия в едно открито заседание пред настоящата инстанция, следва да бъде определено в размер на 100.00 лв., съгласно нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран от изложеното, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] партер, и адрес за призоваване: [населено място], [улица] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С609-0458539/21.08.2020 г., издадена от Заместник-началник на отдел „Оперативни дейности“ С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП [населено място], с която е наредено запечатване на търговски обект – магазин-шоурум за врати, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК:[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ връзка с чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция по приходите, Главна дирекция „Фискален контрол“, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: